

Ху

прѣсѣта пошуваша изнадъ фрака
му една торба со каденекъ: „... 00000
лири етерлинки“.

— Подлежи на дезинфекциѣ, ^{на} ош-
тѣнохъ азъ. Усмивка ^{на} Пондъ дъ-
рѣжа изкриви болезневно гладко
му лице.

— Нишѣ, архангелъ Миланѣ!

Милардиштъ лири етерлинки,
които дѣржи Л. дурреръ подъ дреха-
та си, да сѣда въ на Низа Ни На-
дѣлѣ и плазненѣ шѣлѣ, како-
режени на адекиѣ и пламъкъ, но
да се вникава до ^{се} не въ шѣлѣ
ли въ шѣла, шѣко нагорезени на
се въкарва въ нѣко гърло шѣ
и изкарва въ нѣко ануса му.

Ако температурата му се у-
величи значително, да се нѣ-
кашѣ нѣколко подводници, които
да донесатъ вода отъ р. Аржонъ
за охлаждане бунтовнишѣта му.

Виде не довршилѣ шѣ ре-
цензиѣ, шѣ каже азъ невидѣлица
шѣку шѣлѣ нѣкошѣ ми шѣнна и шѣва
не се шѣлѣ на шѣлѣ шѣлѣ единѣ
дошѣта върашѣнѣ шѣлѣ. Главѣ
му шѣлѣ ошѣхлушена. Веднага шѣ-
чи и вика: „Не, бѣлѣ и шѣларѣ-
шѣ еѣ наши. Да вземѣмъ...“

— Кой си ти?

— Вие не вѣдате?

— Кожи, кой си?